

Sygn. akt I ACz 802/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Elżbieta Uznańska

Sędziowie: SSA Jerzy Bess (spr.)

SSA Robert Jurga

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezydentowi Miasta K.

przy interwencji ubocznej po stronie powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego

na skutek zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 stycznia 2016 roku, sygn. akt I C 700/13

postanawia

oddalić zażalenie.

SSA Robert Jurga SSA Elżbieta Uznańska SSA Jerzy Bess

Sygn. akt I ACz 802/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu swojego orzeczenia wskazał, że strona powodowa - (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą W. została wykreślona z rejestru przedsiębiorców dnia 10 marca 2015 roku, wobec czego należało z tym dniem zawiesić postępowanie, na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c.

Przedmiotowe postanowienie zaskarżył zażaleniem interwenient uboczny (...) sp. z o.o., zarzucając mu:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania z urzędu w sytuacji, gdy jego zastosowanie nie mogło mieć miejsca, a w konsekwencji doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych mających wpływ na wynik sprawy,
- z ostrożności procesowej – naruszenie prawa materialnego, tj. art. 55^{((2))} k.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy z materiału dotychczas zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, że faktycznie doszło, po nabyciu prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości składającej się z działek(...) położonej w K. przy ul. (...), objętej KW nr (...) do wstąpienia przez interwenienta ubocznego we wszystkie prawa i obowiązki powoda,

a w konsekwencji interwenient uboczny jest następcą prawnym powoda w zakresie przedmiotu postępowania, tj. opłaty za użytkowanie wieczyste ww. działek.

W oparciu o tak ujęte zarzuty interwenient uboczny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

W uzasadnieniu zażalenia interwenient uboczny wskazał, że na podstawie art. 83 k.p.c. może wstąpić do sprawy na miejsce powoda, za zgodą obu stron postępowania, oraz – jako że obowiązkowi z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste obciążają jego, więc wynik procesu odniesienie bezpośredni skutek w sferze jego praw i obowiązków. Zdaniem żalącego Sąd Okręgowy nie dostrzegł, że interwenient uboczny jest następcą prawnym powoda, a to z kolei uzasadnia możliwość wstąpienia przez interwenienta w miejsce powoda. W ocenie interwenienta doszło do naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz art. 379 § 1 pkt 5 k.p.c. Żalący wskazał, że ewentualna odmowa przez stronę pozwaną udzielenia przewidzianej w art. 83 k.p.c. zgody na jego wstąpienie do postępowania w miejsce strony powodowej stanowić będzie nadużycie prawa procesowego, sprzeczne z art. 3 k.p.c. i z zasadami współzycia społecznego, nadto że wymaganie takiej zgody stało się bezprzedmiotowe, a to na skutek likwidacji strony powodowej. Nadto skarżący podkreślił, że zgodnie z art. 180 § 1 pkt 2 k.p.c. postępowanie winno być podjęte z jego udziałem, jako następcy prawnego strony powodowej w zakresie przedmiotu postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie od interwenienta ubocznego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym oraz na rzecz Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta K. pozostałych kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd zawiesza postępowanie z urzędu w razie utraty przez stronę zdolności sądowej. Sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie, strona powodowa została bowiem zlikwidowana i wykreślona z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 10 marca 2015 roku. W doktrynie i orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że brzmienie przedmiotowego przepisu („sąd zawiesza”) jednoznacznie wskazuje, że zawieszenie postępowania w razie wystąpienia wymienionych w nim przesłanek jest obligatoryjne – sąd zatem musi zawiesić postępowanie, niezależnie od oceny zasadności zawieszenia. Nadto, zgodnie z art. 174 § 2 k.p.c., zawieszenie postępowania w razie utraty przez stronę zdolności sądowej ma skutek od chwili zdarzenia, które je spowodowało.

Nie ma zatem podstaw do kwestionowania prawidłowości zaskarżonego postanowienia, a treść argumentów zażalenia zdaje się wskazywać, że zdaniem żalącego w sytuacji istnienia przesłanek podjęcia postępowania sąd w ogóle nie powinien go zawieszać, co jest poglądem niesłusznym, sprzecznym z literalną wykładnią art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. W treści zażalenia występuje nadto wyraźna niekonsekwencja stanowiska interwenienta ubocznego co do tego, czy ma on zamiar wstąpić do sprawy w miejsce strony powodowej na podstawie art. 83 k.p.c. (co jednak może się stać tylko za zgodą obu dotychczasowych stron), czy na podstawie art. 180 § 1 pkt 2 k.p.c., jako jej ogólny następca prawny. Niezależnie jednak od tej okoliczności zaznaczyć trzeba, że kwestia tego, czy postępowanie może się toczyć dalej z udziałem interwenienta ubocznego, który wstąpiłby w miejsce strony powodowej, nie jest objęta kognicją Sądu Apelacyjnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, toczącym się na skutek zażalenia na zawieszenie postępowania. Sąd Okręgowy miał bowiem jednoznaczny obowiązek zawieszenia postępowania ze skutkiem od dnia 10 marca 2015 roku, niezależnie od tego, czy interwenient złożył przed datą zaskarżonego zażalenia wniosek o wstąpienie do postępowania w miejsce powodowej spółki (notabene podkreślić należy, że wniosek taki został złożony po 10 marca 2015 roku, ewentualne orzeczenie w jego przedmiocie i tak podlegałoby więc uchyleniu na podstawie art. 174 § 2 k.p.c.). Jeżeli natomiast interwenient uważa, że postępowanie winno zostać podjęte z jego udziałem, winien złożyć odpowiedni wniosek w tym przedmiocie i wykazać, że zaszły przesłanki do podjęcia postępowania. Zajęcie zaś przez tut. Sąd Apelacyjny jakiegokolwiek stanowiska w przedmiocie podnoszonych przez interwenienta ubocznego twierdzeń na temat nadużycia przez stronę pozwaną prawa procesowego czy kwestii jego następstwa prawnego po spółce (...), stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania – kwestie te winny się bowiem stać

przedmiotem orzeczenia Sądu I instancji w przedmiocie podjęcia bądź odmowy podjęcia postępowania (w tym drugim przypadku orzeczenie takie również podlega kontroli instancyjnej).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie, na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania orzeknie Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji, na zasadzie art. 108 § 1 k.p.c.

SSA Robert Jurga SSA Elżbieta Uznańska SSA Jerzy Bess